

Військовий Ярослав Мудрий з Тернопільщини загинув у Часовому Яру на Донеччині (Фото)

14.07.2022

Тернопільщина з великим горем оплакує Героїв, які загинули 9 липня 2022 року у місті Часів Яр на Донеччині. Серед них – Ярослав Мудрий з села Почапінці. Про це пише “Файне місто” з посиланням на Фейсбук-сторінку Підгороднянської ОТГ.

Ярослав закінчив міліцейський ліцей у Львові, працював і проживав у Тернополі в органах внутрішніх справ. Служити пішов за контрактом, був головним сержантом стрілецького взводу. У червні йому виповнилося 50 років. Загинув військовий разом з багатьма побратимами у Часовому Яру.

Траурна процесія з тілом загиблого прибуде в громаду сьогодні, 14 липня, о 14:00 годині. Мешканців громади просять вшанувати Героя, долучившись до зустрічі «живим коридором». Його формуватимуть об 13:50 годині, починаючи від нижньої зупинки в селі Підгородне, відтак через Почапінці до церкви Св. Онуфрія. Звідти траурна процесія вирушить до батьківського будинку загиблого.

Поховають Героя на кладовищі в селі Почапінці, де проживає його мати і рідний брат. Про годину, коли відбудеться панахида і чин похорону, буде повідомлено додатково.

Студія “Файне місто” висловлює щирі співчуття сім’ї та рідним загиблого Ярослава. Розділяємо гіркий біль від непоправної втрати. Вічна слава і пам’ять захиснику!

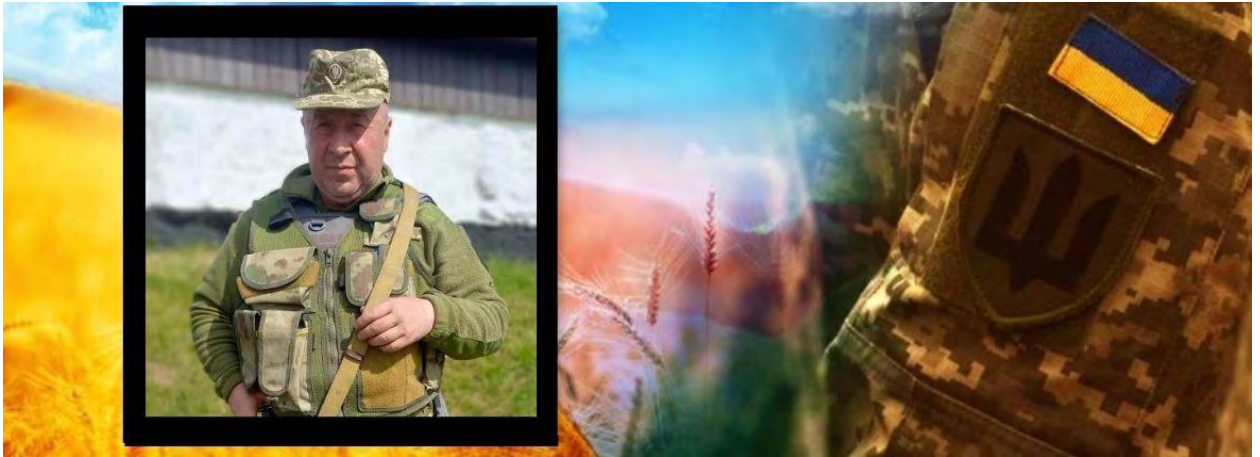

<https://fainemisto.tv/news/42597-vijskovyi-yaroslav-mudryz-z-ternopilshhyny-zagynuv-u-chasovomu-yaru-na-donechchyni-foto>

У червні йому виповнилося 50 років. Тернопільщина прощається з Ярославом Мудрим

- 15 липня 2022 р.

- Ярослав Володимирович проживав у Тернополі, після закінчення міліцейського ліцею у Львові працював у Тернополі в органах внутрішніх справ. Служити пішов за контрактом, був головним сержантом стрілецького взводу.
- Поховують Героя на кладовищі в селі Почапінці, де проживає його мати і рідний брат.

Тернопільщина оплакує Героїв, які загинули 9 липня 2022 року на Донеччині. Серед них – Ярослав Володимирович Мудрий, уродженець села Почапінці Підгороднянської громади.

— Ярослав Володимирович проживав у Тернополі, після закінчення міліцейського ліцею у Львові працював у Тернополі в органах внутрішніх справ. Служити пішов за контрактом, був головним сержантом стрілецького взводу, — повідомили у Підгороднянській громаді. — У червні йому виповнилося 50 років.

Живим коридором земляки зустріли 14 липня труну із тілом свого Героя. 15 липня його проводжають в останню путь. Траурна процесія напередодні прослідувала від нижньої зупинки в селі Підгородне, відтак через Почапінці до церкви Св. Онуфрія. Після молебну тіло Героя доправили до батьківського будинку.

Поховують Героя на кладовищі в селі Почапінці, де проживає його мати і рідний брат.

— Висловлюємо щирі співчуття сім'ї та рідним загиблого Ярослава. Розділяємо ваш біль втрати, — каже Сергій Чапрак, голова Підгороднянської громади. — Низький уклін нашому воїну-захиснику. Вічна пам'ять.

Громадівці навколiшки зустріли свого Героя, віддаючи йому останню шану і подяку. Навколiшках зі сльозами і молитвою за спокій його душі земляки проводжають в останню путь Ярослава...

Редакція висловлює щирі співчуття матері, братові та всій родині, землякам, побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава Героєві...

<https://te.20minut.ua/Podii/u-chervni-yomu-vipovnilosya-50-rokiv-ternopilschina-proschaetsya-z-yar-11634071.html>

Тернопільщина попрощалася зі ще одним своїм Героєм: присвята від відомої поетеси

16 Липня 2022р.

Підгороднянська громада попрощалася із Ярославом Мудрим, який загинув 9 липня 2022 року у місті Часів Яр на Донеччині.

Поховали Героя в його рідному селі Почапинці поряд із символічною могилою борцям за волю та незалежність України «Герої не вмирають».

Вічна слава Героям!

Вірш-присвяту світлій пам'яті Героя Ярослава Мудрого написала наша поетеса, мешканка села Почапинці, Ніна Вересюк.

Заспівай же, матусю, востаннє мені колискову...

І не плач, дорогенька, бо мокрий від сліз уже стяг.

Я поліг у бою, в пору ранню, ясну, світанкову.

Не побачу вже більше волошки як квітнуть в житах...

Як упав горілиць, у зіницях відбилося небо,

Жайвір пісню дзвінку на світанні свою щебетав.

Вітер сміло будив: ти не смій, прокидайся, не треба!

Та під шепіт його я тихенько навек засинав.

Заспівай колискову й для мого полеглого друга.

Разом з ним приєдналися ми у небесний загін.

І моя лиш вина, що в очах твоїх, матінко, туга.

Тож пробач за усе. До землі тобі рідна уклін.

І укотре пробач за чорнішу від ночі хустину.

Липень звістку страшну вам приніс – я їду в небуття...

Літо буде гірчити завжди терпким смаком полину.
Згасла зірка моя, обірвалось в розквіті життя.
Пам'ятаю, як ніжно світились теплом твої очі,
Коли завжди стрічала мене із далеких доріг.
І молилась щосили, благала у Бога щоночі,
Щоб мене захищав від біди і надійно беріг.
Знаю, звісно, не так, би хотіла мене зустрічати...
Так чекала живим!!! знов синіють волошки в житах...
Почорніла від горя і сліз, постаріла враз мати.
Затремтів у руках побратимами вручений стяг...

<https://www.gazeta1.com/statti/ternopilshhyna-poproshhalasya-zi-shhe-odnym-svoyim-geroyem-prysvyata-vid-vidomoyi-poetesy/>